

1000
ESTI HÍRLAP
JUN 2 47

OÁZIS LEHETNE A VÁROS SZÍVÉBEN (2.)

244 **Kiszáradt a vízesés,
nem zenél a kút**

Drága a termálvíz • Felújítás másfél millióért

Alig több, mint száz esztendeje, pontosan 1867. március 13-án Zsigmondy Vilmos, a vállalkozó kedvű bányamérnök 118,5 méter mélységben vizet talált. Nem is akármilyet, hanem forrón bugyogó termált... Talán akkor, abban a pillanatban született a halastó, s a vízesés, a Margitsziget máig legkülönlegesebb díszje. Fölpült a máig is meglévő, sőt lakott házikó, benne a vízforgató géppel. A meleg tavacskában szép vizinövények között tarka-barka aranyhalak; a tó télen sem fagy be. Sok minden változott itt is, különösen amióta a Thermál Szálló építkezése miatt megfakult kissé ez a vidék.

**HARCSA FOGTA
DÍSZHALAK**

A vízesés már évek óta száraz, megöregedett, elromlott a szerkezete — fel kell újítani. Azután: valami különös betegséget, fertőzést kaptak a halak, vedleni-hámlani kezdtek, pusztultak. Meg aztán a víz sem olyan meleg, mint valamikor volt. „Megdrágult a termálvíz, csak a múlt télen mintegy hatszázezer forintba került — mondja a Fővárosi Kertészeti Válatlak szakembere. — Ezért le is mondtuk az üzemeltetőnél, a Fürdőigazgatóságnál. Úgy gondoltuk: akkor ennyiért inkább ne legyenek halak! Végül mégis találtunk megoldást: a Fürdőigazgatóság felajánlotta a termálfűtésből kifolyó, fáradt — mintegy 30 fokos — meleg vizet.” Így azután mégsem fagy majd be a víz, legföljebb a halaknak kell kicsit a befolyás felé húzódnuk. Föltéve, hogy lesznek halak! Mert itt jártak a Százhalombattai Temperáltvízű Halgazdaság szakemberei, s hoztak néhány apró, fekete ivadékot. Úgy mondták, ha megnőnek, majd kiszínesednek. Megnőni azonban nem volt idejük, mert egyszerűen eltűntek. Némelyiküket bizonyára kihalászták a lelkes „halbarátok”, s nem tudni, nem került-e újabb ragadozó a vízbe, mint tavaly, amikor egy tréfás kedvű ember törpeharcsát eresztett a tóba. A harcsa persze kitűnően érezte magát

a langyos vízben, s igen egészségesen fejlődött a számára szinte kivilágított lakomán. Meg is nőtt vagy jó kilónyira.

**KÖSZIKLÁK
A PILISBŐL**

S ezzel nem teljes még a tó minden gondja-baja: amióta nem működik a vízesés, nem oldható meg a folyamatos vízcsere, azóta roppant gyorsan algásodik a fenék. Gyakran — évente háromszor-négyszer — kellene tisztítani, vagy talán még egyszerűbb lenne mihamarabb megindítani a vízesést. Hannoverből és Hamburgból különleges tányérlevelű növények érkeztek, amelyek kifejlődve még egy csecsemőt is megtartanak fölkkunorodó szélű lepényeikkel a víztükörön. Am alig telepítették be ezeket, rövid idő alatt valaki egy éjszaka, kiborítgatta a ládákat (ehhez persze be kellett gázolnia a vízbe), s három fő kivételével mind elpusztult...

Az idén másfél millió forintért felújítják a tavat, a vízesést, a sziklakertet. Ültetnek, telepítenek, áttelepítenek. Megmozgatják majd a sziklákat is az őszön, s újabbakat hoznak a Pilisből, pótolni, ami hiányzik. Olyan növények gyökereznek közöttük, amelyek ritkaságok; az arália, a fává terebélyesedett tamarixbokor, vagy a pálmalevelű juhar. Némelyiket kiselejtezik, másokat áttelepítenek, s újakat is ültetnek majd a kipusztultak helyett.

**REJTETT
HANGSZÓRÓK**

S van még ott valami, ami se nem bokor, se nem víz, viszont legalább annyira értékes, becses nekünk: a zenélő kút. Székelyföldi mintára épült, s óraszerkezet szólaltatta meg benne a csengő, klaszszikus muzsikát árasztó mechanizmust. Az óraszerkezet már régóta rossz, s a legutóbbi vizsgálat szerint legalább nyolcmillió forintba kerülne a kijavítása. Évekkel ezelőtt mag-

netofonnal kísérleteztek, a környező fákra szerelték a hangszórókat, ám villámgyorsan ellopták mind-egyiket. Most szó van róla, hogy a vízesés gépházából földvezetéken viszik majd a hangot a kút rejtett hangszóróihoz...

Persze a pusztítás ellen nincs megoldás: legutóbb bevakolták, szépen kifestették a zenélő kutat. A műszaki átvétel előtti éjszakán azonban — nem tudni, mi okból, mi céllal — valaki tövestül kidöntötte a szegélylánc egyik oszlopát...

Lukács Ákos